

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
KOSOVO RESPUBLIKOS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR
MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGINIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublika ir Kosovo Respublika,
norėdamos toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje;

ketindamos sudaryti sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo, kartu nesudarydamos neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje Sutartyje nustatytomis lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių rezidentams),

susitarė:

1 straipsnis
Asmenys, kuriems taikoma Sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžios institucijos, nesvarbu, koku būdu jie imami.
2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai nuo visų pajamų arba pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo.
3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra visų pirma šie:
 - a) Kosove:
 - i) gyventojų pajamų mokestis;
 - ii) įmonės pajamų mokestis;(toliau – Kosovo mokestis);
 - b) Lietuvoje:
 - i) pelno mokestis;
 - ii) gyventojų pajamų mokestis;(toliau – Lietuvos mokestis).
4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems taikyti po Sutarties pasirašymo datos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Taikant šią Sutartį, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:
 - a) sąvoka „Kosovas“ – Kosovo Respublika, įskaitant visą sausumos teritoriją, kuri priklauso jos jurisdikcijai ar į kurią ji turi suverenias teises siekdama žvalgyti, naudoti ir saugoti gamtos išteklius remdamasi tarptautine teise;

- b) sąvoka „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasmę – jos teritoriniam suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias, vadovaujantis tarptautine teise, Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;
- c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – Lietuva arba Kosovas, kaip reikalaujama pagal kontekstą;
- d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
- e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;
- f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
- g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
- h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:
 - i) Kosove – finansų ministras arba jo ar jos įgaliotas atstovas;
 - ii) Lietuvoje – finansų ministras arba jo ar jos įgaliotas atstovas;
- i) sąvoka „nacionalinis subjektas“, kai tai susiję su Susitariančiąja Valstybe, reiškia:
 - i) bet kurį tos Susitariančiosios Valstybės pilietybę turintį asmenį;
 - ii) bet kurį juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį statusą įgijusius pagal galiojančius Susitariančiosios Valstybės įstatymus.

2. Susitariančiąjai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, reglamentuojančius įstatymus; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš kituose tos Valstybės įstatymuose pateiktą tos sąvokos apibrėžtį.

4 straipsnis

Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kurį asmenį, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu nustatyta prievolė mokėti mokestį; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurią jos vietos valdžios instituciją. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad toje Valstybėje jis turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
- b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
- d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys siekia abipusiu susitarimu nustatyti Susitariančiąją Valstybę, kurios rezidentu pagal šią Sutartį turi būti laikomas toks subjektas, atsižvelgiant į jo pagrindinę vadovybės vietą, jo įregistravimo ar įkūrimo vietą ir bet kuriuos kitus susijusius veiksnius. Kai tokio susitarimo nėra, toks asmuo neturi teisės reikalauti jokių šioje Sutartyje nustatytų mokesčių lengvatų ar atleidimo nuo mokesčių, nebent tokia apimtimi ir tokiu būdu, kaip galėjo būti susitarę Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

5 straipsnis

Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą (biurą);
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę ir
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių

gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

- a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar įrengimo projektą arba su jais susijusią priežiūros veiklą, bet tik tada, kai tokia aikštelė, projektas naudojami arba veikla trunka ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį;

- b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tokiam tikslui pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam projektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienas.

4. Siekiant vienintelio tikslo nustatyti, ar buvo viršytas 3 dalies a punkte nurodytas laikotarpis,

- a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančioje vietoje, kuri yra statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar įrengimo projektas, o minėta veikla vykdoma vieną ar kelis laikotarpius, kurie, juos sudėjus, yra ilgesni nei 30 dienų, bet netrunka ilgiau nei 3 dalies a punkte nurodytas laikotarpis, ir
- b) viena ar kelios įmonės, glaudžiai susijusios su pirmiau minėta įmone, skirtingais laikotarpiais, kurių kiekvienas ne trumpesnis nei 30 dienų, toje pačioje statybos aikštelėje, statybos, surinkimo ar įrengimo projekte užsiima susijusia veikla,

minėti skirtingi laikotarpiai pridedami prie laikotarpio, kuriuo pirmiau minėta įmonė vykdė veiklą toje statybos aikštelėje, statybos, surinkimo ar įrengimo projekte .

5. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius ar prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;

- e) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;
- f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios ūkinės komercinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamoji arba pagalbinė.

6. 5 dalis netaikoma nuolatinėi ūkinės komercinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pačioje ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje ir jei:

- a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šio straipsnio nuostatas arba
- b) bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamoji arba pagalbinė,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės komercinės veiklos dalis.

7. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 8 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

- a) įmonės vardu arba
- b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis, arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis, arba
- c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 5 dalyje nurodyta veikla, kuri, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę veiklos vietą (išskyrus nuolatinę veiklos vietą, kuriai būtų taikomos 6 dalies nuostatos), nebūtų pagrindas laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta

yra nuolatinė buveinė pagal tos dalies nuostatas.

8. 7 dalis netaikoma, jeigu Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje Valstybėje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jei asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, vardu, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

9. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

10. Taikant šį straipsnį, asmuo ar įmonė yra glaudžiai susiję su įmone, jei, vadovaujantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo ar įmonė laikomi glaudžiai susiję su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui ar įmonei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ir įmonės arba dviejų įmonių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, nacionalinę teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir žemės bei

miško ūkyje naudojamą įrangą, teises, kurioms taikomos bendrųjų įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, nekilnojamojo turto uzufruktą ir teises į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę juos eksploatuoti; laivai, valtys ir orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę naudotis bendrovės turimu nekilnojamoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai jį naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškomis individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Ūkinės komercinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atskaityti nustatant nuolatinės buveinės pelną, apima tik tas išlaidas, kurias galima atskaityti pagal tos Valstybės nacionalinės teisės aktus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatoms.

8 straipsnis

Jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

9 straipsnis

Asocijuotosios įmonės

1. Tuo atveju, kai:
 - a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jos kontrolę ar jos kapitale, arba
 - b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, taip pat vykdant jų kontrolę arba jų kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, ta kita Valstybė atitinkamai tikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis

Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

- a) 0 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje bendrovėje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų kapitalo 365 dienų laikotarpiu, į kurį įskaičiuojama dividendų mokėjimo diena (apskaičiuojant minėtą laikotarpį, neatsižvelgiama į nuosavybės teisių į bendrovę, kuri turi akcijų ar moka dividendus, pasikeitimą, tiesiogiai atsiradusį dėl bendrovės reorganizavimo, pavyzdžiui, bendrovių susijungimo ar išskaidymo);
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų, vadinamųjų *jouissance* akcijų ar *jouissance* teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, veiksmingai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, veiksmingai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstytojo pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytajam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytąjį pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

Palūkanos

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurių faktiškasis savininkas yra asmuo, išskyrus fizinį asmenį, ir kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį palūkanomis nelaikomos.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje

Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra iš esmės susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei basei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honorarai

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemones radijo ar televizijos transliacijoms, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba informaciją apie pramoninę, komercinę ar

mokslinę patirtį.

3. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje gaunamas honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra iš esmės susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Kapitalo prieaugio pajamos

1. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias prieaugio pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė,

tarptautiniam vežimui naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tokių laivų ar orlaivių perleidimo arba kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus akcijas ar lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar tresto kapitale, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar lygiavertes turtines teises daugiau nei 50 proc. šių akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių vertės tiesiogiai ar netiesiogiai sudarė toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis 6 straipsnyje apibrėžtas nekilnojamasis turtas. Pirmesnio sakinio nuostatos netaikomos kapitalo prieaugio pajamoms, gautoms perleidus vertybinių popierių biržoje kotiruojamas akcijas.

5. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio turto, išskyrus šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis būna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę,

literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusios pajamos

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jei samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas, kuris gaunamas dirbant samdomąjį darbą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniam vežimui vykdyti naudojamame laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis
Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis
Menininkai ir sportininkai

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo arba sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei vizitas į tą Valstybę visiškai ar daugiausia finansuojamas kitos Susitariančiosios Valstybės ar jos vietos valdžios institucijų viešųjų fondų lėšomis. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas arba sportininkas.

18 straipsnis

Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos pagal Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos teisės aktus periodiškai ar kaip vienkartinė suma mokamos išmokos apmokestinamos toje Valstybėje.

19 straipsnis

Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba vietos valdžios institucija moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės pilietis arba

ii) netapo tos Valstybės rezidentu vien tam, kad atliktų tarnybą.

2. a) Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos moka Susitariančioji Valstybė arba vietos valdžios institucija, arba kurie mokami iš Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios institucijos sukurtų fondų fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios pensijos ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik

kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui, kitam panašiam atlyginimui ir pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės ar jos vietos valdžios institucijos vykdoma ūkine komercine veikla.

20 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar verslo praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba stažuotės tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

Veikla kontinentiniame šelfe

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant šios Sutarties 4–20 straipsnių nuostatų.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ reiškia Susitariančiojoje Valstybėje kontinentiniame šelfe vykdomą veiklą, susijusią su tos Valstybės jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba naudojimu.

3. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį laikomas vykdančiu ūkinę komercinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę bazę.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai kontinentiniame šelfe vykdoma veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis iš viso trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Taikant šios dalies nuostatas:

- a) laikoma, kad kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, kurią vykdo su kitu asmeniu susijęs asmuo, yra vykdoma to kito asmens, jei tokia veikla iš esmės yra tokia pat veikla, kurią vykdo pirmiau minėtas asmuo, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pat metu kaip ir jo paties veikla;
- b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei vieną jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jei juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba tretieji asmenys.

5. Algos, darbo užmokesčiai ir kitas panašus atlyginimas, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei samdomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis iš viso trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.

6. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus:

- a) žvalgyimo arba eksploatavimo teises, arba
- b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, arba
- c) akcijas, kurių vertę arba didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje sąvoka „žvalgyimo arba eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, kurie sukuriama vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį ar naudą iš jų.

22 straipsnis

Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro ir neaptartos šios Sutarties pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Kosove dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

Kai Kosovo rezidentas gauna pajamų, kurios, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Kosove leidžiama iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią sumokėtam pajamų mokesčiui Lietuvoje. Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą apskaičiuoto Kosovo pajamų mokesčio dalį, kuri priskiriama atitinkamai pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

2. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų, kurios, vadovaujantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Kosove, Lietuva, jei jos nacionalinės teisės aktuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Kosove sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą Lietuvoje apskaičiuoto pajamų mokesčio dalį, priskiriamą pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Kosove.

3. Kai Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna dalį pajamų, kurios, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, pirmoji Valstybė vis tiek gali atsižvelgti į pajamas, kurioms nebuvo taikomi mokesčiai, apskaičiuojant mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios minėto rezidento pajamų sumos.

24 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiosios Valstybės rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su tuo susiję reikalavimai bet kurioje iš Susitariančiųjų Valstybių tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už atitinkamos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip nuostata, kuria Susitariančioji Valstybė įpareigojama apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

4. Išķyrus atvejus, kai taikomas 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 4 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, pateikti savo pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenustatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat ir per jungtinę komisiją, sudarytą iš jų pačių arba jų atstovų.

26 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių arba jų vietos valdžios institucijų vardu nustatytiems įvairiems mokesčių tipams ir rūšims skirtus nacionalinės teisės aktus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija 1 ir 2 straipsnių nuostatomis neapribojamas.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės nacionalinės teisės aktus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba su jais susijusiuose teismo persekiojimo arba ginčų nagrinėjimo procesuose arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Net ir tokiais atvejais užtikrinti asmens duomenų konfidencialumą gali būti atsisakoma tik tada, kai tai būtina kito asmens pagrindiniams teisėtiems interesams ar pagrindiniams viešiesiems interesams užtikrinti. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios

Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurių atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*) arba valstybės suteiktoms pagrindinėms teisėms, visų pirma susijusioms su duomenų apsauga.

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Prieš tai esančiame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota tokią informaciją rinkti.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, pagal kurias Susitariančiajai Valstybei leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

27 straipsnis

Pagalba surenkant mokesčius

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Ši pagalba 1 ir 2 straipsnių nuostatomis neapribojama. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „mokestinis reikalavimas“ – Susitariančiųjų Valstybių arba jų vietos valdžios institucijų renkamų visų rūšių ir tipų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės, taip pat palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos.

3. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir ji turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokestį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčių pareigos vykdymo ir rinkimo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų jos mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jei tokių priemonių taikymo metu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Valstybėje ar ji turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokestį surinkti.

5. Neatsižvelgiant į 3 ir 4 dalių nuostatas, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, toje Valstybėje nei taikomi laiko apribojimai, nei suteikiama kokia nors pirmenybė, taikytina mokestiniam reikalavimui pagal tos Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, nesuteikiama jokia pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus tam mokestiniam reikalavimui taikoma pirmenybė.

6. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniam organams.

7. Jei bet kuriuo metu po Susitariančiosios Valstybės prašymo pagal 3 ir 4 dalis ir iki tol, kol kita Susitariančioji Valstybė surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

- a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti, arba
- b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemonės, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas,

pirmiau minėtos Valstybės kompetentingas asmuo skubiai praneša kitos Valstybės kompetentingam asmeniui tą faktą ir, kitos Valstybės pasirinkimu, pirmiau minėtoji Valstybė sustabdo arba atsiima savo prašymą.

8. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

- a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) įgyvendinti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*);
- c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Valstybė neįgyvendino visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;

- d) teikti pagalbą tada, kai tai Valstybei tenkanti administracinė našta aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

28 straipsnis

Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų atstovai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų atstovams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

29 straipsnis

Lengvatomis taikomas ribojimas

Neatsižvelgiant į jokiais kitas šios Sutarties nuostatas, Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms, jei, atsižvelgiant į visus svarbius faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokia lengvata buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslas, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka konkrečių šios Sutarties nuostatų siekius ir tikslus.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Valstybės viena kitai praneša apie konstitucinių reikalavimų, būtinų šiai Sutarčiai įsigalioti, įvykdymą.
2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš pranešimų, nurodytų 1 dalyje, dieną ir jos nuostatos abejose Susitariančioiose Valstybėse pradedamos taikyti:

- a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis

Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol ją nutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą bent prieš šešis mėnesius iki kalendorinių metų, prasidedančių pasibaigus penkeriems metams nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta dviem egzemplioriais 2021 m. sausio 25 d.
Stokholme..... lietuvių, albanų ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.
Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

KOSOVO RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS

Šiandien Lietuvos Respublikos ir Kosovo Respublikos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos pasirašę asmenys susitarė, kad toliau išdėstytos nuostatos yra neatskiriama šios Sutarties dalis.

1. Dėl 6 straipsnio (Pajamos iš nekilnojamojo turto):

Susitariama, kad šio straipsnio 2 dalyje apibrėžta sąvoka „nekilnojamasis turtas“ apima teises pirkti ar parduoti (sutartys, kuriomis suteikiama teisė pirkti ar parduoti nekilnojamąjį turtą už nustatytą kainą tam tikru nurodytu laikotarpiu, bet nenustatomi jokie įpareigojimai) ar panašias teises įsigyti nekilnojamojo turto.

2. Dėl 6 straipsnio (Pajamos iš nekilnojamojo turto) ir 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos):

Susitariama, kad visos pajamos ir lėšos, gautos iš Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje, vadovaujantis šios Sutarties 13 straipsniu.

3. Dėl 7 straipsnio (Ūkinės komercinės veiklos pelnas):

a) Tą dieną, dėl kurios Susitariančiosios Valstybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi susitarti, Sutarties 7 straipsnio 1–7 dalyse išbraukiamos ir pakeičiamos šiomis nuostatomis:

„1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas, priskirtinas vadovaujantis 2 dalimi tai nuolatinei buveinei, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Taikant šį ir 23 straipsnius, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje 1 dalyje nurodytai nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas, kokį ji galėtų gauti, visų pirma per savo santykius su kitomis įmonės dalimis, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įmonės per nuolatinę buveinę ir kitas įmonės dalis atliekamas funkcijas, naudojamą turtą ir prisiimtą riziką.

3. Jeigu, vadovaujantis 2 dalimi, Susitariančioji Valstybė patikslina pelną, kuris priskiriamas vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinei buveinei, ir atitinkamai apmokestina įmonės pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Valstybėje, ta kita Valstybė atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą tiek, kiek būtina siekiant išvengti tokio pelno dvigubo apmokestinimo. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys prireikus konsultuojasi tarpusavyje.

4. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptiriamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatomis.“

b) Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, galioja įmonės pelnui bet kuriais mokestiniais metais, prasidedančiais a papunktyje nurodytą dieną arba vėliau. Kol Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, neįsigaliojo, lieka galioti Sutarties 7 straipsnio pirminių 1–7 dalių nuostatos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta dviem egzemplioriais 2021 m. sausio 25 d.
Stokholme..... lietuvių, albanų ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.
Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

KOSOVO RESPUBLIKOS VARDU